Kjøbstæderne vil være det Correcteste — og det er sikkert ogsaa Noget, der følges der — at opføre Vælgerne efter deres Efternavne; men den, der kjender Forholdene paa Landet, vil være bekjendt med, at det er lettere at finde de Paagjældende, naar man opfører dem efter deres Fornavne. Paa Landet deles nemlig Efternavnene af saa Mange, at man ikke vil kunne skjelne den Ene fra den Anden, naar ikke Fornavnet nævnes med, og derfor er det paa Landet saa ganske ligefrem dagligdags, at man nævner en Mand ved begge hans Navne. Naar dette nu er Tilfældet, vil det jo i disse Landcommuner være lettere at finde Folk, naar de ere opførte efter Bogstavfølgen af deres Fornavne end af deres Efternavne, da man ellers vil komme til at lede meget længe. Naar Valglovens Ord nu tillade paa ethvert Sted at efterkomme den paa den for hvert Sted bequemmeste Maade, seer jeg ikke, hvorledes det kan være rigtigt at gribe ind deri. Vi have jo ogsaa andetsteds seet, at man har brugt samme Fremgangsmaade. Jeg husker tydelig fra tidligere Tid, at en Commune i Veile Amts 3dte Valgkreds havde handlet paa samme Maade, uden at nogen Autoritet havde gjort Indsigelse derimod, og derfor siger jeg, at for eet Sted vil Forholdet være saaledes, at man kan opføre Vælgerne efter deres Efternavn, for et andet Sted vil det være naturligere at opføre dem efter deres Fornavnes Bogstavfølge, og Valglovens § 9 tillader begge Dele. Dernæst skal jeg gjøre opmærksom paa, at, naar man paalægger en saadan Omskrivning, er det selvfølgeligt, at man ogsaa maa paalægge en ny Fremlæggelse af Listerne; men paa flere Steder ere Listerne ikke paany blevne fremlagte til Eftersyn efter Omskrivningen. Naar nu Listerne skulle omskrives, og Navnene opføres i en anden Orden, kan det jo let skee — man kan jo ikke afskrive Navnene, som de staae, men man maa søge dem paa forskjellige Steder — at der kan blive udeladt et eller andet Navn, og fremlægges Listerne da ikke til Eftersyn efter Omskrivningen, kan mangen en Vælger miste sin Ret ved de Valg, der forekomme i Aarets Løb, uden at han har mindste Skyld deri, eller maaskee uden at han har vidst det Mindste om, at Listerne vare blevne omskrevne. Endvidere vil jeg sige, — det er jo et Spørgsmaal, der saa ofte kommer igjen — at, naar Amtmanden faaer Paalæg fra Regjeringens Side om at give en saadan Ordre, saa var han som Embedsmand vel tvungen til at gjøre det; men det forekommer mig dog, at den høitagtede Indenrigsminister sagde, at denne Skrivelse, der har staaet i Departementstidenden, først har staaet der iaar, og disse Lister vare jo affattede i forrige Aars Foraar, og dengang kunde Amtmanden jo ikke vide, hvad der Aaret efter vilde blive paalagt ham af Ministeriet. Omend Amtmanden var forpligtet til at følge Paalægget, burde dog, efter min Opfattelse af, hvad ministerielle Skrivelser have at betyde, Communalbestyrelserne ikke have fulgt det; de havde jo været i deres gode Ret til at sige: nei, vi have Valglovens Ord for den Maade, hvorpaa vi toge Sagen, og bøie os ikke for nogen ministeriel Skrivelse; den er ikke Lov. — Med Hensyn til de andre Spørgsmaal, der have været fremme, skal jeg bemærke overfor det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds, (H. M. Petersen) at det Spørgsmaal, han reiste, har været behandlet i Udvalget, og dette har fundet, at det, dersom det paa nogen Maade var gjørligt, uden at komme til at gjøre noget Urigtigt paa anden Kant, kunde være ønskeligt, at der kom en Bestemmelse med Hensyn til fuldstændigt ubegrundede Klager, men vi have efter vor Mening ikke kunnet sige Noget derom; thi det Forbehold, vi tog i Betænkningen, indskrænkede sig til disse to Valg. Vi fandt os derfor forpligtede til, især nu, da Sagen kom saa seent for, at holde os indenfor Forbeholdets Grændser, og det lød saaledes — det er kun 4 Linier, som jeg skal tillade mig at læse op —: „Udvalget forbeholder sig senere at stille Forslag angaaende Tiltale mod flere af de tvende Valgbestyrelsers Medlemmer for